

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Ivlivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

In Brabantia, transitus fratris Arnulphi de Bruxella, conuersi Monasterij Villariensis, ubi miranda sanctitatis eius gesta habentur. Salzburgi, natalis Sanctæ Erentrudis uirginis & Abbatisse, neptis Sancti Ruperti eiusdem ciuitatis episcopi, miraculorum magnitudine celebris.

I V N I I 30.

C Ommemoratio S. Pauli.) De eadē oēs Martyrologiorum scriptores, hac die. Quare a S. Gregorio instituta fuerit, & quo tempore, fusè satis explicauimus in primo ramo Arboris in tractatu de S. Gregorio Papa.

Adiliæ uirginis.) De qua Molanus in addit. ad Vsuarium, & in indiculo Sanctorum Belgij fusius; & Galestinus, hac die. Fuit Abbatisse S. Martini in monte, temporibus Childerici Regis Franciæ.

Ostiani presbyteri.) De eo Mart. Rom. cum Baronio; Vsuarius, & Galestinus, hac die. Petrus item in catalogo lib. 11. cap. ultimo, qui mense Episcopum eum uocat.

Clothfendis uirginis.) Agit de eadem Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die: Eius & meminit in indiculo Sanctorum Belgij, agens de S. Riktrude eius matre, cui successit in gubernatione canobij anno Domini 687.

Arnulphi de Bruxella.) Idem Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die, eundem reponit: cuius acta testatur conscripta per Goswinum canonicum.

Erentrudis uirginis.) Calendarium Salzburgense, huius natalem, hac die recenset. cui adstipulatur & Trittemius de uir. ill. or. S. Bep. lib. 3. cap. 206. Fuit Abbatisse Salzburgenfis, floruitque anno Domini sexcentesimo quinquagesimo.

I V L I V S.

CALENDIS IULII.

I N Territorio Lugdunensi, depositio Sancti Domitiani Abbatis, qui primus illic Eremiticam uitam exercebat, & cum plurimos ibi in Dei seruitio cōgregasset, magnis uirtutibus & gloriosis miraculis ualde clarus collectus est ad Patres in senectute bona. In diocesi Remensi, Sancti Theodorigi Abbatis & confessoris, discipuli Sancti Remigii, qui eiusdem magistri sui meritis suffragantibus, à mortuis suscitasse asseritur filius Regis Francorum Theodorigi, idemque rex sanctum defuncti corpus propriis humeris ad sepulchrum euexit. Aruernis, Sancti Galli

Epi-

Episcopi & confessoris, uiri admiranda charitate, summaque humi-
litate, & patientia maxima: quibus uirtutibus, ecclesia sibi concre-
dita uiginti septem annis ad Dei voluntatem administrata, abiit in
caelum. In territorio Pruino, Sancti Theobaldi Eremitæ & cōfes-
soris, ordinis Camaldulensis: Hic nobili loco natus ad rerum hu-
manarum despicientiam mirifice instructus, Vincentie, quo seces-
serat, in solitudine, diuinam uiuendi rationem sequutus, quā Deo
gratus extiterit, miraculorum ostendit magnitudo. Ciuitate En-
golisma, natalis Sancti Eparchii Abbatis & confessoris, in oratione
assidui, erga pauperes mirum in modum benigni, in redimeendis
captiuis summe liberalis, uitæ sanctissimæ, & miraculorū gloria cla-
uit. Anisulæ Monasterio, Sancti Carilephi presbyteri & monachi,
cuius res litteris consignatæ, indicant expressam imaginem sanctita-
tis, quæ is præluens, cœlestem in patriam migravit.

I V L I I I.

Domitiani Abbatis.) De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Beda,
Vsuarius, Ado, Galestinus, Maurolycus, Felici, & alijs, hac die.
Eius acta extare refert Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 297.
fuit Abbas Vallis Membrane, circa annum Domini 568. Agit de eo-
dem & Petrus in catalogo lib. 6. cap. 39.

Theodorici Abbatis.) De quo omnes supracitati, Beda, & Adone
exclusis, hac die. Res eius gestas adfert Surius tomo 4. hac die. Floruit eo-
dem tempore cum Domitiano. Hunc Maurolycus Theodorum uocat.

Galli Episcopi.) De eo item Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in
add. & Galestinus hac die. Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 24.
Eius vitam ex cap. 6. uitæ patrum Gregorij Turon. refert. Surius tomo 4.
hac die: meminit eiusdem idē Greg. hist. Franc. lib. 4. c. 5. & 6. Vixit tem-
pore Regis Childeberti, ex Abbatē Chrononense, vigesimus septimus Ar-
uernensis factus Episcopus, ut annotat Demochares de sacrif. missæ tom.
2. cap. 2. §. uixit annos 65. Interfuit concilijs quarto, & quinto Viennen-
sibus: & Aurelianensi quinto anno Domini 552.

In territorio Pruino.) Maurolycus legit Priuiniaco, Vincentius
Præmisso, litteris paululum transmutatis: est in Gallia, in comitatu Tre-
casino.

Theobaldi.) De eodem hac die, Molanus, Maurolycus, & Galesti-
nus: de quo, nos egimus Calendis Iunii.

Eparchii Abbatis.) De eodem supracitati hac die, quibus adiungun-
tur Mart. Rom. cum Baronio, & Vsuarius. Vitam eius ab incerto descri-
ptam, habet Surius tomo 4. hac item die. De eo pluribus Gregorius Tu-
ron.

O o

ron. de gest. Franc. lib. 6. cap. 8. ubi vitam eius compendiosè describit. Petrus itè in catalogo lib. 11. cap. ult. qui quadam litterarū metathesi Eparchium uocat. Decessit anno Domini 583.

Aninsulæ.) alias Anisole, ut legit Vsuardus; quod est Monasterium Lacus Veneti. Angia maior nominatum: Maurolycus legit Cænomannis, sed hic est sepulture locus, alter uitæ, & habitationis.

Carilephi.) De quo Vsuardus, Galefinius, & Maurolycus, hac die. Res eius gestas grauitè & eruditè conscriptas, attulit Surius in tom. 4. hac die. Eisdem profert, & Petrus in catalogo lib. 6. cap. 37. fuit monachus sub S. Adiuto Abbate, floruit que tempore Regis Childeberti, Cammannis sepultus. Agit de eodem & Petrus Cratopolis de episcopis Germaniæ.

SEXTO NONAS IULII.

A pud Turonenses, Sanctæ Monegundis Abbatissæ miraculis clarè. Vintoniæ in Anglia, Sancti Suuithuni episcopi, cuius sanctitas gratia miraculorum effulsit. Bambergæ, Sancti Othonis episcopi, qui Pomeranis euangelium prædicans, eisdem conuertit ad fidem. Dominica secunda post festum Ioannis Baptistæ Petri, translatio Sanctorum, Vismari, Ermini, Theodulphi, Vithii, Amoluini, Abel, Hidulphi, & Amalberge, monachorum, de ecclesia Lobienfi, in oppidum Binchienne, facta anno millesimo quingentesimonono.

IULII 2.

Monegundis Abb.] De eadem Mart. Rom. cum Baronio; Vsuardus, Galefinius, & Maurolycus, hac die. Scripsit eius vitam Gregorius Turon. lib. de gloria confess. cap. 24. & de uita patrum cap. 19. hæc profert Surius tomo 4. hac die. Trittemius item de uir. ill. ord. S. Bened. lib. cap. 38. & Petrus in catalogo lib. 11. cap. ultimo. Virginis nomine honoratur ab Vsuardo, & Petro, non quod uirgo extiterit, sed a uirginitate sanctimonialis, in perpetua postmodum castitate permanserit. Fuit hæc Abbatissa ad Basilicam S. Martini Turonis. Hanc Ado die præcedente ponit.

Suuithuni.] De eo superscripti, tacente tamen Maurolyco, hac die Gotzelinus Morinensis, anno 1110. vitam eius, cuius epitome adfertur hac die tomo 4. composuisse fertur: quem præcessit Lanfridus monachus Vintoniæ, anno 980. Translationem eius per Ethelwoldum facta anno 971. litteris prodidit Vuolstanus Vintoniæ monachus. Obijt anno Domini. 862.

Othonis episcopi.] Eiusdem meminerunt, hac die: Mart. Rom. Baronius.

Baronio, Molanus, & Galefinius. Eius vitam quatuor libris scripsit Andreas, Abbas Bambergensis, quam reperies apud Surium tomo 4. hac de eodem pluribus agit Crantzius Metropol. lib. 6. cap. 5. & Saxon. lib. 5. cap. 44. & 45. Notatur Baronius in notis huius diei, capitula enim Saxonie, Metropoli, & Metropolis, Saxonie, adscribit: quod suo, an Librarium uirio id factum sit ignoro. Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 330. & lib. 4. cap. 258. asserit fuisse ante Episcopatum, monachum S. Michaelis in Monte Monachorum, iuxta Bambergam. Migravit anno 1139. De eius apostolatu egimus in ramo 4. Arboris. Agit de eodem Petrus Cratopolius de episcopis Germanie.

Translatio SS. Vrsuarii &c.] De hac Molanus in addit. ad Vrsuardum, hac die. Vitas, videbis in eorum diebus natalitij.

QVINTO NONAS IVLII.

Canuarię in Anglia, Sancti Lantfranci Archiepiscopi, summę doctrinę, & miraculorum gloria clarissimi. Eodem die, Sanctarum Vuirbrandis, & Mechtundis virginum, quę in Eischel quiescunt.

I V L I I . 3.

Lantfranci.] alias, Lanfranci: de quo Maurolycus, & Felici, hac die. & Petrus in catalogo lib. 6. cap. 47. sub compendio vitam describens. Agit de eodem Vincentius in speculo lib. 25. cap. 36. & 37. Trittemius de uir. ill. ordin. S. Bened. lib. 2. cap. 99. fuse: & lib. 3. cap. 325. & libro 4. cap. 119. Fuit natione Italus, monachus primum, deinde Abbas cęnobij Sancti Stephani Cadomi in Normandia, postremo Cantuariensis Pręsul, in ordine trigesimustertius, ut annotat Polydorus in Hist. Angl. lib. 9. & 10. Migravit a seculo anno tertio Gulielmi Ruffi Anglię Regis, qui erat à Christo 1089. Episcopatus sui. 19. creatus enim fuerat anno 1070. Eius item meminere Gulielmus. Neuligenensis rerum anglicarum lib. 1. cap. 1. Trittemius de script. eccles. Honorius & Siebertus de iisdem, cap. 156. & Sixtus Senensis bibliot. Sanctę lib. 4. Res eius gestas comprehensi sumus in ramis Arboris. Transitus eius & depositionis dies, notatur a Matthęo Vuestm. in Flor. hist. ad an. 1089. die nono calendas Aprilis.

SS. Vuirbrandis &c.] De iisdem Molanus in addit. ad Vrsuardum, hac die.

QVARTO NONAS IVLII.

Vgustę in Rhætia, Sancti Vdalrici episcopi & confessoris, mirę abstinentię, largitatis, & vigilantię, ac miraculorum gratia illustris. Apud Blanciaccum, depositio Sanctę Berthę pijsimę

O o 2 Abba-

Abbatissa, quæ ibidem vitam finiuit in pace, multis in eodem loco virtutum signis usque hodie refulgens. In Boiemia, Translatio Sancti Procopii Abbatis, qui quamvis obierit Calendis Aprilis, eius tamen festum hac die solenniter recolitur a Boiemis.

I V L I I 4.

Valrici episcopi.] De eo Mart. Rom. cum Baronio, Ado, Beda, qui Matricum legit, Molanus in addit. ad Usuardum: Galestinus, & Maurolycus, hac die. Vitam eius descripsit Beruo Abbas Augia, quæretat apud Surium tomo 4. hac die, Compendium vite adfert Petrus in catalogo lib. 6. cap. 53. Sed quidam litterarum transpositione, Eldarium nominat. Agit & de eo Tritemius in Chronico Hirsaugie, & deinde ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 223. & lib. 4. cap. 222. F. Petrus Cratopolius item, de episcopis Germaniæ. Fuit ex monacho S. Galli in Heluetia, Episcopus Augustanus iugesinus primus, ut annotat Demochares de sacrif. missæ, tomo 2. cap. 35. creatus anno 923. Migravit ætatis 83. atatis Christi 973. regiminis 50. sepultus in templo S. Asti constructo: reponitur attamen ab ipso Demochare die sequenti.

Berthe. abb.] De eadem Molanus in addit. ad Usuardum, & in addit. SS. Belgij, hac die. Vita eius MS. extat, apud monachos Blanciacenses, quam vidi. Fuit prima illius loci Abbatissa, quæ conuersa est, postmodum in Abbatiam monachorum, quæ prius erat sanctimonialium. Est locus amenissimus in Artesia non longe ab arce nomi. Hesdun, in magna tamen parte destructus tempore bellorum. Sancti Quintini in Romanandis.

Translatio S. Procopij.] De eodem agit Mosander apud Surium in mo 7. hac die: cuius vitam ex annalibus Boiæmorum, & Nicolao Salis Pragensi, refert. Ex ea vero colligitur sanctum hunc, die calendarum Aprilium anno 1053. ex hac vita migrasse; & anno 1204. quartas Iunii Canonizatum: hac autem die aliquot post annos translatus. De eodem agit Ioannes Dubravius Episcopus Olomuzensis in hist. Bohemica lib. 7. Trit. item de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 315. qui cum repertus non Iunii: quo die scilicet Canonizatus est. Fuit autem Abbas cenobii Ioannis Baptistæ in Boiemia, natione & ipse Boiæmus.

TERTIO NONAS I V L I I.

CAntuariæ in Anglia, Sancti Anselmi episcopi & confessoris, & Cætrinae laude celebris. Cluniaci, Sancti Hugonis Abbatis, confessoris, qui Leone nono Pontifice Remensi Concilio interfectus. In cenobio Hirsaugie, depositio Sancti Gulielmi Abbatis, doctus, & sanctitate conspicui, & reformatoris præcipui ordinis monachorum.

I V L I I

I V L I I 5.

Anselmi.] De eodem Galestinus, Maurolycus, & Petrus in catalogo lib. 6. cap. 56. hac die. Quæ sit hæc Anselmi festiuitas, quamuis diligenter exquisierim, adhuc minime cognoscere potui. Petrus in catalogo locutato hac die eum migrasse affirmat, parum attamen fidei hoc in loco tribuimus, cum aliter edoceamur, tum ex uita ipsius Anselmi quam adfert Surius tomo 2. die 21. Aprilis, tum ex testimonio aliorum fidedignorum auctorum, confirmantium, diem mortis eius die Jouis Sancto accidisse. Arbitramur igitur potius Translationis, siue Commemorationis, solennitatem, hac die recolere, quam mortis.

Gulielmi Abbatis.] Huius natalem, hac die annotat Bertolphus Constantiensis in appendice ad Contractum Trittemius uero de uir. ill. ordin. S. Ben. lib. 2. cap. 102. & in chronico Hirsaugie. ubi uitam eius compositam refert ab Haymone priore Hirsaugiense pridie huius diei. Extant in Epistolis S. Anselmi nonnullæ huius Gulielmi epistolæ ad eundem scriptæ. Fuit primum monachus S. Emeranni Ratissone, deinde Abbas duodecimæ cenobij S. Aurelij Hirsaugiensis. Obijt anno 1091. ætatis 65. regnantis 22. Plura de eodem habet idem Bertholphus ad annum. 1091.

Hugonis Abbatis.] De eo item hac die agunt Galestinus Maurolycus, & Petrus in catal. lib. 6. cap. 58. Verum cum Natalis eius celebretur penultima Aprilis; & Translatio die 13. Maij, ut iis in locis annotamus; festiuitas hodierna Canonizationis ipsius, ut sit oportet, de qua sic loquitur Chronicon Cluniacense MS. quod apud me est: Cuius etiã Pontificis, Papa Calixtus canonizauit Sanctum Hugonem ipso existente in Cluniaco, & ad laudem, & gloriam Domini N. Iesu Christi, Natalem tanti Confessoris, & tot, & tantis uirtutibus approbati festiuitatem decreuit, obseruariq; mandauit. Hæc ibi.

PRIDIE NONAS I V L I I.

In Anglia, depositio Sanctæ Sexburgæ Reginae, & Abbatissæ Elingensis, sororis Sanctæ Edeldridis Reginae, sanctitate & miraculis claræ. In pago Treuirensi, Sancti Goaris monachi & confessoris, qui in Prouincia Aquitanie ortus, temporibus Hildeberti Regis Francorum, patriam, parentesque deseruit, & in Prouincia, quæ cipi Rheni fluminis contigua, Trigoria nuncupata, Deo libere inuitare delegit, usque in finem uitæ suæ. Bruxellis, translatio Sanctæ Gudilæ uirginis.

I V L I I 6.

Sexburgæ Reginae.] De eadem Molanus in addit. ad Vsuarium, & Galestinus, hac die. Huius uitam scribit Beda in bist. Angl. lib. 4. c. 19.

O o 3 Agit

Agit de eadem Britannia Chorographia fol. 451. & Petrus in catalogo lib. 5. cap. 142. fuit filia Annæ Regis Anglorum Orientalium, & uxor Ercomberti Regis Cantia, quo mortuo fit monialis, deinde Abbatisa Eliensis post sororem Edeldridam, circa annum Domini 670. Eiusdem nominere Vincentius in speculo lib. 25. cap. 32. & continuator Bedæ lib. 1. cap. 33.

Goaris.] De eo Mart. Rom. cum Baronio; Molanus, Galestinus, & Maurolycus, hac die. Vuandelbertus monachus Prumiensis vitam eius sermone contexuit, hanc adfert hac die Surius tomo 4. Agunt, & de Vincentius in speculo lib. 22. cap. 13. 14. 15. & 16. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 62. Petrus Cratepolius libro de episcopis Germaniæ, & alij. Vixit monachus Trigorij circa annum 600.

Translatio Gudilæ.] De qua Molanus in indiculo Sanctorum Belgij, hac die: de ea egimus die octavo Ianuarij.

NONIS IULII.

IN Thuringia, Sancti Vuillebaldi, primi Eistetenfis episcopi, qui vna cum Sancto Bonifacio laborans in euangelio, multas gentes conuertit ad Christum. In Anglia, Sancti Hedde episcopi Saxorum occidentalium. Ibidem, natalis Sanctæ Edilburgæ virginis Annæ Anglorum orientalium Regis filiæ, & Abbatisæ Brigenfis, nata, & moribus sanctissime. In eodem Monasterio, Sanctæ Eracogothæ uirginis, & Abbatissæ, Ercomberti Cantie Regis filiæ, multis uirtutibus & miraculis clarissime. Andennæ, translatio Sanctæ Beggæ uiduæ sanctimonialis.

IULII 7.

Vuillebaldi.] *De eo Mart. Rom. cum Baronio, Ado, Molanus addit. ad Vsuardū, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Vocatur a nonnullis Vuilibaldus, a plerisque Vilibaldus ab alijs uero Vuilibaldus, quibusdā solūmodo litteris, uel dēptis, uel trāsmutatis. Res eius gestas scripsit Reginoldus episcopus Eistetēsis, qui nixit an. 980. De eodē egit Trittem. de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 187. & lib. 4. cap. 185. narrat attamen eum die sequenti. Petrus Cratepolius, de episcopis Germaniæ littera V. duobus in locis. Fuit in prima etate enutritus in cenobio Vuiltheim, succedente uero tempore, monachum professus est in Monasterio Casinensi, vna cum fratre suo Sancto Vuinibaldo, tandem a S. Gregorio Papa III. in auxilium S. Bonifacij directus, anno etatis sue 41. Christi 745. ab eodem primus Eistetenfis Episcopus est ordinatus: Fuit in uirginitate annis 36. & migravit anno 781. etatis 77. Sepultus Eistetenfis*

uitate a se fundata, in summo templo. ad cuius sepulchrum uisuntur hi duo uersus.

Vuillibalde, tuos primus regis Aureatenfes,

Forma, decusque pium, gemmaque Pontificum.

Eistetenfis episcopi.] Siue ut alij scribunt *Aystetenfis*, uel *Aychistadensis*, quæ ciuitas prisca temporibus Aureatum uocabatur, sitaque erat ad *Almonum* siue *Altimulam* amnem *Noricum*, & destructa fuit atque uastata ab *Hunnis*; in cuius ruinis post annos fere quadringentos *S. Bonifacius* templum in honorem beate *Virginis Mariæ* construxit, & consecrauit, & sedem episcopalem constituens, eidem *S. Vuillibaldum*, ut diximus prescit: qui exciso querceto cœnobium *Benedictinum* instituit, quod cum muris & fossis conclusisset, *Aychistadium* ab excisis quercubus, quasi oppidum succisarum quercuum, appellauit. In quam rem extat huiusmodi distichon,

Vrbs quæ auri quondam titulos & nomen habebas,

Iam sacræ quercus nomina sacra geris.

Eech, enim lingua Germanica, *Quercum*; Stad vero, ciuitatem significat.

Hedde episcopi.] alias *Heddi*: cuius meminit idem *Mart. Rom.* cum *Baronio*, hac die. Eius uitam refert *Beda* in *hist. Angl. lib. 3. ca. 5.* & *lib. 5. cap. 19.* Agit de eodem *Trittemius* de *uir. ill. ord. S. Ben. lib. 4. cap. 164.* Fuit quintus illius sedis episcopus, *Shireburnensis* uidelicet in ciuitate *Penta*: obiit anno 705.

Edilburgæ virginis] De eadem, idem *Baronius* in *Mart. Ro.* hac die. de qua agunt *Trittemius* de *uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 73.* quam tamen postriedie, idest, septimo idus *Iulij* reponit: & *Beda* de gestis *Angl. lib. 3. cap. 8.* Citat *Baronius*, & *libri 4. caput nonum*, errat tamen, ibi enim non de hac *Edilburga* agit *Beda*, sed de alia *Abbatissa Berecingensi*, sorore *S. Erconuualdi* episcopi, de qua agemus quinto idus *Octobris*, quæ floruit anno 680. nostra autem de qua nunc agimus anno 640. floruisse refertur, fuit, ut dixi, filia *Annæ Regis*, & *Abbatissa* cœnobij *Pharæ*, in loco qui dicitur *Brige* in *Gallijs*.

Emcongothæ.] Siue ut *Beda* legit *Eartonghotæ*, cuius res præclare gestas describit de gest. *Angl. lib. 3. cap. 8.* Eius *Natalem* annotat hac die *Trittemius* de *uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 66.* fuit hæc sanctimonialis prefati cœnobij *Pharæ* sub cura antedictæ *Edilburgæ* matertere suæ, cui postmodum in regimine successit circa annum Domini 660.

Translatio Beggæ.] De qua *Molanus* in additionibus ad *Vsuardum* hac die: agemus de ea decimo sexto calend. *Ianuarij*.

Herbipoli in Germania Sancti Chyliani episcopi, qui a Comone Romano Pontifice ad prædicandum euangelium missus, multos ad Christum perduxisset, vna cum sociis suis Colomanno presbytero, & Totnato Diacono, & Erualdo monacho, qui de Hibernia cum eo uenerant, trucidatus est. In Monasterio Belisia, Sanctæ Landradæ uirginis, & Abbatissæ, quæ Sanctam Amalbergam uirginem, doctrina, pietate, & Christianorum morum præceptis imbuit. Vintonia ciuitate in Anglia, depositio Sancti Grimbaldi abatis, & monachi Sithienfis cœnobii. In pago Treuerico, Sancti Disibodi episcopi & confessoris. In Anglia, Sanctæ Vuiteburgæ uirginis, Vuilferi Regis Merciorum filiæ, & Sanctimonialis Elyensis, sanctitate & miraculis claræ.

I V L I V S 8.

Chyliani.) Sine Kiliani uel Quilliani, de quo Mart. Rom. cum Ronio; Beda, Ado, Molanus: Galestinus, Maurolycus & Felici, & Calianum legunt, & alii, hac die. Vitam eius hac uero die adfert Sarratomo 4. De eodem agunt Petrus in catalogo lib. 6. cap. 66. Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 131. & lib. 4. cap. 172. Orho Frisingensis lib. 5. c. 13. & Demochares fusiis de sac. missæ. tomo 2. cap. 35. & alii finiti. De eodem agemus in explicatione tertii rami, ubi de cœlo Apostolatus plura.

Colomanno.) Demochares secundum diuersorum opiniones, nunc Colomatum, nunc uero Dolomannum, vocat. De Colomato consentiunt Petrus in catalogo, Maurolycus, & Felici, hac die, & Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 132. Colomanni etymon habent Baronius, Galestinus, & Surius, hac die.

Totnato.) Sic Baronius, & Surius, hac die: Galestinus, est Tornatus Petro in catalogo, Maurolyco, & Felici, Romanus: Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 133. Tornanus: Demochari, Theoduanus, Tornannus, & Dietmannus. Vera attamen lectio horum duorum, est Colomannus, & Totmannus.

Erualdo.) Hunc adiungit Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 145. fuerunt autem omnes tres monachi Huenses in Hibernia, ac Sancti Chyliani discipuli, cum quo subire martyrium anno Domini 697.

Monasterio Belisia.) Extra oppidum Leodiensis territorii, a Sancto Leoberto episcopo consecrato, & ab hac S. Landrada fundato. Nunc est monicarum Ecclesia.

Landradæ.) De eadem Molanus in addit. ad Vsuardum hac die.

in indiculo Sanctorum Belgij fufius. Floruit anno 670. Huius uitam scripsit Theodoricus Abbas, quam adfert, hac die Surius tomo 4.

Grimbaldi Abbatis.] De quo Molanus in addit. ad Vfsuardum, & in indic. SS. Belgij; Maurolycus, & Felici, qui presbyterum legunt, hac die. Fuit natione Tornacensis, & Abbas cenobij noui in Vuintonia, quod rex Eduardus construxerat, a quo donatus Dorouernensi, siue Cantuariensi Archiepiscopatu, recusauit, sua Abbacia contentus. Obijt anno 903. vt etiam annorat Meyerus in annal. Fland. lib. 2. ad illum annum.

Dilbodi.] De eodem Molanus in addit. ad Vfsuardum hac die. Concor dat & Surius tomo 4. qui eius uitam a S. Hildegarde Abbatis, insu He lengeri Abbatis, descriptam, adfert, egimus nos die octauo Iunii, quo re ponitur a Trittemio.

Voiteburgæ uirginis.] alias Vnereburgæ, seu Vereburgæ, de qua Mo lanus, hac die. Fuit, ut dixi, filia Kuilferi Merciorum Regis, & Ermanil de Regine, a qua oblata fuit Deo in cenobio Ehyensi circa annum Domi ni 670. De ea agit Polydorus Virg. in hist. angl. lib. 4.

SEPTIMO I D V S I V L I I.
Colonie, Sancti Agilolphi, eiusdem urbis Archiepiscopi & martyris. In Anglia, Sanctæ Edilburgæ Regine, quæ in cœ nobio Berchynghij Deo dicata, miraculorum gloria, & sanctitate re fulsit. Amanij in territorio Leodientis, translatio Sanctæ Odæ uiduæ.

I V L I I 9.
Agilolphi.] De eo Molanus in additionibus ad Vfsuardum, hac die. Floruit, ut refert Demoebares de sacrif. missæ, tomo 2. c. 36. an no Domini 700. Quod fuerit monachus ordinis S. Benedicti, attestatur Frater Petrus Cratepolius libro de episcopis Germania in Hugone Citizē si ecclesiæ episcopo; cuius tamen cenobij non refert. Quando martyrio coronatus sit, & quæ de causa, nihil adhuc cognoscere potui. Refert ta men Gulielmus Eifengrenius S. Brunonem Coloniensem Archiepiscopum res eius gestas, & aliorum quatuor Pontificum conscripsisse: unde tamen illud habuerit, dicit se ignorare Molanus.

Edilburgæ.] alias Edilbergæ, Ethelburgæ, siue Desburgæ. Trit. de uir. ill. ordin. Sancti Bened. lib. 3. cap. 73. de alia Edilburga uirgine, An næ Anglorum Regis filie, hac die agit; Sed cum illa à Baronio, & alijs reponatur die septimo Mensis præsentis, ex coniectura quadam ho diernum diem huic alteræ Edilburgæ Reginæ consecrauius, de qua, eiusque cælibatu, agunt Polydorus Virgilius in Histor. Angl. lib. 4. Stephanus Lufignanus corona. 4. capit. 21. & chorog. britan. fol. 155. fuit uxor S. Inæ, occidentalium Saxonum Regis & Monachi, vixitque

vixitque anno Domini 740.

Translatio S. Odæ.] De qua Molanus in indiculo Sanctorum Belgii, hac die : quam factam refert à S. Floriberto Leodiensi Episcopo, Sancti Huberti Episcopi filio, & in Episcopatu successore, circa annum Domini 730.

SEXTO IDVS IVLII.

IN portu Gandauo, in Monte Blandinium dicto, sanctissimæ virginis Christi Amelbergæ : cuius brachium cõfregit Carolus Martellus Princeps, dum eam sibi sponsam rapere uolebat ; quam planè cõpisset, nisi pudicitia uirginalis, de eo triumphans, obstisset. Eodem die Laubaco cœnobio, depositio Sanctæ Amelbergæ, uiduæ, & Abbatissæ Malbodiensis, quæ signis clara, mira ueneratione fidelium colitur. Lætiis, ex Fisciaco, natale sancti Ertonis, Episcopi, & Confessoris. Perusii in monte Caluario, sancti Petri, primi Abbatis eius loci, miraculorum gloria, & uitæ sanctitate clarissimi. In cœnobio Cluniacensis, sancti Vuldarici monachi, discipuli sancti Hugonis Abbatis, qui in confessionibus audiendis, & morbis animæ curandis, mirabiliter enituit.

I V L I I IO.

A Melbergæ uirginis.] seu Amalbergæ. De ea Mart. Rom. cum Baronio ; Molanus in addit. ad Vsuardum ; Galesinius, Maurolycus, & Felici, hac die. Eius uitam Molano referente, scripsit Theodoricus, Abbas S. Trudonis. Hic impingit Baronius, qui à S. Trudone compositam dicit, sed fortasse mendosus est liber. Habuit de eadem sermonem S. Radbodus Traiectensis episcopus. Molanus item in indiculo SS. Belgii latius : Petrus Cratepolius, de episcopis Germaniæ : & Trutemius de uir. ill. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 190. eius gesta recensent. Fuit discipula S. Landradæ, de qua octauo idus egimus in Monasterio Belisæ, in quotandem ad sponsum migravit anno 772. ut etiam refert Meyerus. lib. 1. annal. Fland. ad eundem annum : Cratepolius alterum ei adiungit, mortuam, ait anno 773. Pater eius Christianus S. Gertrudis frater ; mater Eua.

Amelbergæ uiduæ.] seu Amalbergæ vel Almabertæ. De qua Molanus in addit. ad Vsuardum, & in Calend. SS. Belgii, hac die. In indiculo Sanctorum Belgii, hanc defunctam ait die decimo Iunii ; Sed mendum esse in impressione ex eo apparet, quod eo die in suo Martyrologio, & calendario, nihil de ea agat, sed utrobique hac die eam reponit. Hæc ideo diximus, quod Baronius deceptus uerbis indiculi, etsi fateatur eius uitam à Surio tomo 4. hac die adferri, eius tamen festum diem, nō hac die, sed die decimo Iunii celebrari testatur. De eadem agit Petrus Cratepolius

lius de episcopis Germaniæ. Fuit aut hæc filia Sororis Pipini Ducis Brabantie, & in primo connubio uxor Clodulphi, quæ Molanus corruptè Theodoric appellat, Austrasiæ Ducis, ex quo genuit Sanctâ Pharauldê uirg. in secundis uero nuptiis cõiuncta est S. Fuirgero Comiti, ex quo cõiugio prodierunt Sancti Emebertus Cameracensis episcopus, & Reineldis, Ermelendis, & Gudila Sorores uirgines. Tandem consentiente uiro, qui monasticum nite institutum amplecti uolebat, à S. Auberto episcopo uelata, reliquâ nite in omni sanctitate, & humilitate, in cænobio Albodiensi in Hannonia, peregit, ubi obiit circa annum Domini 690. Quiescit Binchi, ibidem ex Monasterio Laubiensi translata.

Ettonis.] De quo Molanus in addit. hac die. Cuius loci Episcopus fuerit, non traditur. Monachum induit in eodem quo S. Fursus Monasterio, cum quo ad prædicandum euangelium in Galliam uenit circa annum Domini 650.

Petri Abbatis.] Ex tabulis illius Monasterij, & eius uita, quam ibidem MS. uidimus, huius natalem hic reposui. Agit de eodem paucis Petrus à Bugiano in historia Monastica, colloquio siue diario quinto, & ultimo. Floruit tempore Othonis I. Imp. anno Domini 960.

Vuldarici Monachi.] Tabule Cluniac. Chroniconq; MS. quod apud me est, hac die huius mentionem faciunt. Eius uita in eodem chronico breuiter & dilucide descripta est, quam hic inferere non piguit, ut qualis & quantus Sanctus hic fuerit cognoscatur. Sic ergo ait.

Igitur magna fuerunt huius magnæ ecclesiæ opera, magni, magnæq; uirtutis etiam fuerunt discipuli, qui eiusdem viri sanctissimi (Hugonis Abbatis scilicet) lateribus continuè assistebant. De ipso namq; legimus quod habebat secum uiros cõsummatae sanctitatis, quibus uiuere Christus erat, & mori lucrum. Inter quos fuit sanctus Vuldaricus, qui cum Geraldo Cluniacum uenit: & ab ipso patre Hugone habitum susceperunt monachalem. Fuit autem Vuldaricus illustri prosapia Bauariorum Ratisponæ ciuitatis procreatus, uelut lucifer inter cætera poli sydera, sic inter totius cognationis suæ, refulcebat, nobile stemma. Hunc ergo diuinis magnificum exercitiis, sanctus Hugo Abbas ad sacerdotale promoueri fecit officium, sibi que constituit Capellanum, & consiliarium. Et quia sciebat eum uirtute & sapientia totum esse compositum; suo etiam gregi apud confessionis præparauit aditum. Vnde accedebat ad eum tam senes, quam iuuenes, diuersis passionibus laborantes, tanto sincerius, quàm securius, conscientias suas illi aperientes. Ipse uerò cum summa charitate omnes suscipiebat, & more sapientissimi Medici, congruis quoq; pœni-

pœnitentiæ remediis curabat. Cætera uerò eius uirtutum merita & miracula in libro gestorum suorum habentur. Celebratur autè eius solennitas apud nos decima mensis Iulii. *Hactenus auctor Chronici. Floruit anno Domini 1100.*

QVINTO IDVS IVLII.

TReuris, sancti Hildulphi, episcopi & confessoris, qui cum gregem sibi commissum sanctitate uitæ, & sapientiæ doctrina rexisset, tædio huius uitæ, episcopatum abdicans in saltu Volagi multorum Pater effectus Monachorum, clarus miraculis quicuit in pace. Eodem die translatio sancti Benedicti Abbatis, Patris nostri, postquam enim (sicut ipse uiuens prædixerat) monasterium eius à gentibus est uastatum, Domino reuelante corpus eius repertum est, & pars eiusdem in Gallias translata, atque in territorio Aurelianensi, Monasterio quod uocatur Floriacum condignè sepulta. Translata est pariter pars corporis Beatæ Scholasticæ uirginis sororis eius, atq; in partibus Cœnomanensium, religiosorum deuotione cõdita.

I V L I I I I.

Hildulphi] alias Hildulphi: de quo *Ado, & Molan. in add. hac die. Agut de eo Petrus Cratepolius de episcopis Germaniæ: & Trist. de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 203. & lib. 4. cap. 74. Fuerat etiam ante episcopatum monachus; Floruit anno 740.*

Translatio S. Benedicti.] Huius translationis memoriam faciunt *Uuardus, Galestinus, & Maurolycus, hac die. Eandem celebrant ecclesiæ, Mediolanensis, Cordubensis, Constantiensis, Curienfis, omnes Gallicanæ, & alię permultæ, ut ex earum tabulis, & calendarijs uidetur. Reuerendi uero Patres Congregationis Bursfeldensis, sub qua primus educatus sum, ne incidant in Bullam Urbani secundi, qui hanc translationem celebrari cavit, Commemorationis S. P. N. Benedicti festum illi, hac die solemniter, sub titulo Summi minoris, celebrant. Traduntur autem huius Sanctissimi Patris nostri translationes duæ, præsens de qua agimus, quando scilicet deportatus est à S. Agulpho in Gallias; & altera, quando reportatus est de Gallis ad montem Casinum, de qua die 4. Decembris agemus. Ambæ autem litterarum monumentis prodite à Theodorico Teutonico, monacho ord. S. Benedicti, & Anastasio Bibliothecario, monacho Casinensi, cuius exemplar MS. apud me est, tali exordio. Beatissimus P. Benedictus multis coruscus uirtutib. &c. sic aut finit. Ego Anastasius Apost. Sedis Bibliothecarius, iussis Sanctiss. Stephani Papæ Secundi parens, hæc omnia prout ipse oculis propriis uidi, ac manibus cõretraui, apicibus tradidi, ad posterorum memoriam*

& Dei

& Dei omnipotentis laudē: atq; Ecclesiis Christi longē lateq; cōstru-
ctis direxi, per omnia Benedictus Deus. *Hæc Anastasius, qui q̄to hæc*
Traslato facta fuerit, quantunq; Reliquiarū asportatū, hæc aperit periodo:
Regnante Constantino, qui & Constant dictus est, Constantini filio
Orbis monocratore, quidam Aygulphus, cum suis complicibus, Ca-
suum adueniens, dum cum fratribus quos ibi reperit se manere si-
mularet, effracto à latere Patris Benedicti, eiusq; sororis sepulchro,
abstulit ferē dimidiam partem Sanctorum ossium occultē, & fugam
petijt: Sec. *que sequuntur, que enarrare longū foret. Prioris huius trans-*
lationis meminerunt, Petrus in catal. lib. 6. c. 86. Vincent. in Spec. lib. 23.
c. 12. Sigebertus in chron. ad annum 646. Matth. Palmerius in chron.
ad ann. 704. Matth. Vuestm. in Florib. hist. ad ann. 681. Regino Abbas
Prumie chronicorum lib. 1. ad an. 612. Fasciculus temporum ad an. 664.
Martinus Polonus in chron. lib. 4. in Adeodato Pontifice: & alii infinitis,
quos silentio præterimus, ne rem longius faciamus quam oportet. De ead-
em egregium Sermouem habuit Dominus Odilo Morimundi Abbas, qui
est in monasterio nostro S. Benedicti Mantuani, & Casini, MS. Extat
& officium proprium de eadem translatione, in Breuiarijs RR. PP. Clu-
niacensium, cum sacro Hymno, à S. Petro Mauricio Abbate composito,
Metro Choriambico, & Gliconio, qui talis est.

Clatis coniubila Gallia cantibus:
Læteris Benedicti Patris ossibus,
Felix quæ gremio condita proprio,
Seruas membra celebra.
Miris Italiae fulserat actibus
Gallos irradiat corpore mortuus
Signis ad tumulum crebrius emicat,
Illustrans Patriam nouam.
Hic vatū veterum facta resuscitat,
Mortui quod libuit mortuus imperat,
Extinctum propriis ossibus excitat,
O quā mira potentia.
Naui per fluiuium nat sine remige
Mirando glaciem defecat impetu,
Sancti membra ferens obuia flumini,
Vndas reuerberat.
Eductum fluiuo sensit ut arida
Non curans gelidi frigora temporis
Vestit cuncta sese illico floribus

Mutata

Murata facie soli.

Iam cælo residens ò pater optime
Diuinis famulos imbue regulis,
Angustum per iter scandere largiens
Dona regna perennia.

Cunctorum dominans omnipotentia
Que de sede Poli conspicias omnia
Psallentum placide suscipe cantica
Votis voce precantia. Amen.

Verum enimvero, Leo Card. Episcopus Ostiensis, & monachus Casinensis, scriptorq; Annalium eiusdem Monasterii, non destitit locupletissimis testimoniis, & ob signatis Summorum Pontificum, ac Imperatorum tabulis, alijsq; argumentis contra differere, planeq; affirmare, illius Sanctissimi Patris corpus in Monasterio Casinensi reconditum, indeq; translatum non esse; idq; præcipue lib. 2. cap. 45. & 48. ubi etiam opinionem Pauli Diaconi monachi, de hac translatione, refutat. Res est à multis controuersa, quæq; maiorem tractatum requirat; & ideo facta nè sit ueraciter huiusmodi translatio, an non, alio loco disputandam reseruamus.

QUARTO IDVS IULII.

IN Monasterio Passiniano propè Florentiam, depositio Sancti Iohannis Gualberti, Abbatis, institutoris Ordinis Vallis Umbrosæ, sanctitate & miraculorum gloria clarissimi. In agro Treuirensi canonio Prumiæ, Sancti Ansaldi Abbatis magnæ doctrinæ viri. Pistorii, Inuentio corporis sancti Acti Episcopi, Ord. Vallis Umbrosæ. Cauæ, depositio Sancti Leonis Abbatis, qui Monasterium illud in magna sanctitate secundus rexit.

IULII 12.

Iohannis Gualberti.] De eodem Mart. Rom. cum Baronio: Tabula Vallumbrosanæ ad me transmissa; Molanus in addit. Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Vitam eius per Blasium Melanesium ordinis Generalem descriptam, adfert hac item die, Surius tomo 4. Petrus Damianus in epistolis suis, pluribus, differit de eius causa cum Episcopo Florentino. Canonizatus est, & in album Sanctorum relatus à Calisto Papa Tertio, cuius Canonizationis bullæ in Monasterio Vallis Umbrosæ reseruantur. De eodem fusius egimus in fundatoribus ordinum sub regula S.P.N. Benedicti militantium, ad quem locum Lectorem remittimus.

Ansaldi Abbatis.) Cuius natalem hac die, annotat Trittemius in chronico Hirsburgia, in tractatu Reginodi, tertij Abbatis; ubi ait eum obiisse

obijisse anno Domini 887. Agit de eodem Regino Abbas Prumiensis in chronico, hac item die, sed anno 886. decessisse refert.

Inuentio corporis S. Acti.) Tabula Vallis Umbrosa, hac die factam referunt, anno 1337. ab eius obitu 184. Meminit & huius Inventionis Bugianus colloquio. 4. historie monastica, sed die precedenti factam asserit.

Leonis Abbatis.) Tabula Cauenses de eodem agunt, hac die. Vitam eius hac item die adfert Surius tomo 7. Extat & Cauæ litteris Longobardis exarata, quam composuisse fertur quidam Ioannes Monachus. Res eius gestas fuse satis prosequitur Alexander Neapolitanus monachus Cauensis in Chronico sui Monasterio MS. à capite 29. ad 38. fuit natione Lucensis, ac discipulus S. Alferij Abbatis, cui successit in regimine anno Christi 1050. plenusq; dierum migravit anno 1079. gubernationis suæ 30. in sacra Cauensi crypta sepultus.

TERTIO IDVS IVLII.

Cantia in Anglia, depositio sanctæ Mildradæ uirginis, Merualdi Regis occidentalium Merciorum filiæ, ac Pendæ Regis nepotis, quæ cum annis multis sanctissimam in Monasterio Insulæ Tharatos, sub disciplina regulari, uitam duxisset, miraculis clara, migravit ad sponsum: cuius reliquie ex Monasterio sancti Augustini in Cantia, ubi iacebāt, postea in Dauentriam translatae sunt. Bremis, Ordinatio sancti Vuillehadi, primi eiusdem ciuitatis Episcopi.

I V L I I 13.

Mildradæ virginis] siue ut alii legunt Miltbridæ; de qua Molanus in Addit. ad Vssardum, hac die. Eius vitam describit cōtinuator Bedæ, lib. 2. c. 33. De eadem agunt, Petrus in catalogo lib. 11. cap. 68. & Nuldrutam, quibusdam litteris permutatis, uocat: Petrus Cratepolius de episcopis Germaniæ: Polydorus in hist. Angl. lib. 4. Frater Stephanus Læsignanus Dominicanus, in libro intitulo de Coronis, corona. 4. cap. 9. Floruit anno Domini 680.

Ordinatio S. Vuillehadi.) Huius ordinationis festum diem, hac die, reponunt Albertus Abbas Stadenensis in chronico fol. 83. & Albertus Crantzius in Metrop. Saxonie lib. 1. cap. 8. De eodem plenius agemus, die sexto idus Nouembris.

PRIDIE IDVS IVLII.

A pud Sonegas, depositio Sancti Vincentij confessoris Christi, qui in Monasterio, quod Altus mons dicitur, tonso capite uixit pluribus annis sub sancta regula, seruata charitate, separatus, à Sancta Vualdetrude coniuge sua. Dauentriæ, Sancti Marcelmi, presbyteri, & confessoris, discipuli Sancti Vuillibrordi Episcopi, qui

qui partes Transsilvanas, locum Oudenzeel, Trentam ac Tuertiam, Couordiam, ac Dauentriam rexit, & sexagintaquinque annorum spatio Dei providentia totum ferme populum, Christo, predicando lucratus est. In Hasbania, inuentio Sancti Liberti martyris; uita & meritis gloriosi: quem inclutus martyr beatissimus Rumoldus, in duo extinctam submergio, diuina suscitauit uirtute, fideque imbuit & doctrina. Illo autem tempore, quo Nortmanni, Dani, & Hunni, Brabantiam & adiacentes prouincias igne uastabant, gladio, ante Sancti Trudonis aram, uitam glorioso consummabant martyrio.

I V L I I 14.

V Incentij conf.] De eodem Molanus in addit. ad *Vsuardum*, & in indiculo *SS. Belgij*, hac die. Tritemius item de vir. ill. ord. *S. Benedicti*, lib. 3. cap. 292. Agit de eodem Franciscus de Rosieres. tomo 4. *Stemmatum Lotharingie*, historia capitali 73. fol. 255. Fuit eodem referente Rex Hirlandie (sive ut melius cum Molano dicam, Gubernator Hibernie) ac Comes Hannonie, Madelgarius, seu Maldegarius antea vocatus; postea uxore permittente an. 606. uitam monasticam amplexus in Almonte, Monasterio à se ad Sambram amnem edificato, ad finem uite in eodem permansit. Quiescit Sonégys oppido Hannonie in ecclesia Canonorum, quæ prius fuit Monasterium ordinis *S. Benedicti* ab ipso *S. Eto* constructum.

Marcelmi.] alias Marchelmi, & Marcellini; de quo Mart. Rom. cum Baronio: Molanus in addit. ad *Vsuardum*; & in indiculo *SS. Belgij* fusius; & Galestinus, hac die. De eodem agitur in uita *S. Suiuiberti*, cap. 14. & eius item acta recenset Diuus Ludgerus cap. 1. uita *S. Suiuiberti*. Cornelius Kempius etiam de origine *Frisiorum*, lib. 3. ca. 22. & 23. ubi fuerit *S. Marcellinus* monachus aperte satis his uerbis edocet, Marcellinus (inquit) egregius presbyter ultra septuaginta annos Christum euangelizando, præfuit paganis & gentibus, magnam Frisia: partem conuertendo. Sed deinde propter suam imbecillitatem, decrepitamque ætatem è Frisia ad conuentum Traiectensem à *S. Gregorio* episcopo reuocatus est, &c. & paulo post; Præterea dum cursum ascenderet profecturus Aldenzeel, & omnibus ferme Fratribus Conuentus Traiectensis ad cursum comitatus, & propter suum discessum piè mœrentibus, ecce obuiam habuit ante portam Monasterij duos uiros squalida lepra infectos ligueo sono eleemosynas petentes: & reliqua quæ sequuntur: Fuit igitur, ut apparet, Monachus Monasterij *S. Saluatoris Traiectensis* sub cura *S. Iuliani*.

Episcopi primo, deinde Sancti Gregorii Abbatis, qui postea in Episcopo Traiectensem assumptus est. Obijt in Aldenzeel, circa annum Domini 800. vel circa. Quiescit Dauentrie in cathedrali Ecclesia. Pauca quadam de eodem refert Petrus Cratepolius de episcopis Germanie.

Liberti.] De eodem Molanus in addit. ad Vsuarium; & in indiculo Sanctorum Belgij, hac die. Eius & meminit Petrus Cratepolius de episcopis Germanie. Fuit Monachus & Pater aliquorum monachorum in loco Mechlinie vicino, cui ab Vlmorum copia, Vlmo nomen erat; Pater eius, Ado Comes Mechlinie. Martyrio coronatus est Diuus Libertus; circa annos Domini 790. translatus in loculi, & in Altari S. Trudonis, ubi nunc asseruatur, anno 1133. collocatus.

IDIBVS IULII.

Cantuaria, depositio Sancti Deus dedit, sexti eiusdem ciuitatis Archiepiscopi, & confessoris, sanctitate celebris. Ciuitate Oudenle, narale Sancti Plehelmi Episcopi, deuotione precipui. In Anglia, translatio Sancti Suuithuni episcopi. In Racezburg, Sancti Ansucri Abbatis, & aliorum triginta monachorum à Slauis pro Christi amore lapidatorum. Vuerde Sancti Harruchi episcopi. & martyris. Eodem die, translatio Sancti Theobaldi Eremitæ, ordinis Camaldulensis. In Anglia depositio Sanctæ Eadgythæ Reginae Northumbriæ, quæ à uiro Sithrico Dano repudiata, uirginitate sibi conseruata, in Monasterio Polesberie ad sponsum migravit.

IULII 15.

Deus dedit episcopi.] De eodem Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. A Trittemio autem de uir. ill. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 169. ponitur die 26. Martij: qui & de eo agit lib. 4. cap. 56. Vocatur à Polydoro in hist. Angl. lib. 4. græco vocabulo Theodatus, numeraturq; à Demochare de sacrif. missæ tomo 3. cap. 39. Sextus Cantuariensis Archiepiscopus, successit enim S. Honorio post annum & menses sex vacantis sedis, anno 656. seditque, ut refert Beda in hist. Angl. lib. 3. cap. 20. annos. quatuor & dies 2. & anno 665. ex hac uita migravit. Fuit de genere Occidentalium Saxonum, uitamque egit monasticam in quodam promontorio illius Monasterio, cuius tamen nomen Trittemius retinet.

Plehelmi episcopi.] Alias Pechelmi, de quo idem Molanus, hac die. Agit de eodem Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 142. & lib. 4. cap. 176. Petrus item Cratepolius de episcopis Germanie. Fuit ex monacho Maildubiense, Episcopus Candidæ Casæ in Anglia, circa annum Domini 700. Quiescit in Oudenzeel, Patronus Ecclesiæ Ruremondensis.

Pp Trans-

Translatio S. Suuithuni.] De qua Molanus in addit. ad Usuardum, hac die: facta est autem hæc translatio, anno Domini 971. hac die, qui erat ab eius morte annus 110. ab Ethelmoldo Episcopo, quam Litteris tradidit Vuolfstanus monachus Vintonie. De ea agitur in vita eiusdem Suuithuni die 2. Iulii, apud Surium tomo 4. & apud Matthæum Vuestmonasteriensem in Flore historiarum.

Anfueri Abbatis.] vel Anfueri, de quo idem Molanus, ut supra. Persionem eius describunt Helmoldus presbyter lib. 1. ca. 22. historia Slavorum: & Albertus Crantzius in metropol. Saxon. lib. 3. cap. 3. & lib. 4. ca. 43. Agit de eodem Io. Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 29. & Albertus Abbas Stadenfis in Chronico. Fuit Abbas S. Georgii prop. Racezburghum, & martyrio coronatus est anno 1066. Reponitur à Trittemio die 15. Cal. Augusti.

Harruchi episcopi.] Huius natalem hac die annotat Crantzius in metrop. Saxon. lib. 1. cap. 29. Fuit natione Scotus, ex Abbate Ambaricense, Verdensis episcopus octauus. Martyrii coronam accepit eius annum Domini 831. Agit de eodem Ioannes Leslaus. de rebus Scotorum lib. 5. in Alpino Rege.

Translatio S. Theobaldi.] Hanc hac die reponit Augustinus in lib. Camald. parte 2. lib. 4. cap. 6. cuius translationis seriem descripsit Petrus Abbas Vangadicæ ordinis Camaldulensis.

Eadgythæ.] Cuius natalem annotat, hac die Matthæus Vuestmonasteriensis in Florib. hist. ad annum 925. Fuit filia Eduardi. i. Regis Angliæ, eiusque amore Sithricus Danus fidei Catholicæ se cōiunxerat: sed ab eodem postea spreta, anno Domini 925. habitum religionis sumpsit.

DECIMOSEPTIMO CALEND. AVGVSTI.

Cordubæ in Hispania, Sancti Sisenandi [Diaconi monachi, & martyris: qui totus Christi disciplina deditus, in persecutione Arabica, pro Christi nomine cum in uinculis esset, diuina animæ præsentione, martyrii sui diem præuidit: ad quod cœlesti præbitione confirmatus, non licitorum immuni uociferatione, neque tyrannico cruciatu perterrefactus, ad iudicem producit, cuius iussu præclaræ neci obiectus, coronatur. Sanctis, natale Sanctæ Raimundæ uirginis & martyris, sororis beatæ Gudilæ, quæ cū Grimoaldo lib. diacono, & Gondulpho familiari, ab Hunnis pro fide Christi pernam martyrii accepit. Monasterio Sithiu, translatio Sancti Rufini Abbatis.

I V L I I 16.

Isenandi diaconi.) De eodem Mart. Rom. cum Baronio : & Galefinius, hac die. Eius passionem describit S. Eulogius in mem. Sancti. lib. 1. cap. 5. item & Alphonsus in Flore Sancti. hisp. & Ambrosius de moralibus in histor. Hisp. lib. 14. cap. 9. Fuit natione Pacensis, & monachus S. Aciseli Cordubæ : passus anno Domini 851. feria quinta.

Raineldis uirginis.) De qua Molanus in addit. & in ind. SS. Belgij, hac die. Vitam eius adfert Surius tomo 4. hac die. Vitam religiosam egit Sanctis, ubi & martyrio coronata est circa annum Domini 690. fuit filia SS. Ruicberti & Amelbergæ Comitum.

Transl. Bertini.) De qua idem Molanus ibidem hac die : facta est anno 846. per Folquinum Abbatem.

DECIMOSEXTO CALEND. AVGVSTI.

Romæ depositio Sancti Leonis Papæ quarti multæ patientiæ, ac magnæ humilitatis, necnon diuinarum scripturarum perceptoris diligentissimi, & uigilijs, & orationibus semper intenti. In Monasterio Argenton, Sancti Fredegandi confessoris. In Monasterio Vallis Umbrosæ, depositio beati Benigni Abbatis, doctrina, & sanctitate admirabilis.

I V L I I 17.

Leonis Papæ quarti.) De quo Mart. Rom. cum Baronio, hac die : præcedenti vero Galefinius, Maurolycus, & Petrus in catalogo li. 6. c. 106. Res eius gestas descripsit Anastasius S. R. E. Bibliothecarius, Platina, & alii. Carolus Sigonius de regno Italiæ lib. 5. in fine, natalem eius, hac die item reponit. De eodem fusiùs egimus in Romanis Pontificibus monachis, & in explicatione primi rami.

Fredegandi.) De eo Molanus in addit. ad Vsuardum, & in indiculo SS. Belgij, hac die. Fuit monachus Hybernus, & socius prædicationis S. Foillani & Sociorum eius, anno 650.

Benigni Abbatis.) Tabule Vallis Umbrosæ de eodem agunt, hac die. Fuit patria Florentinus, & 15. illius ordinis Generalis, obiitq. miraculis clarus anno Domini 1236. Scripsit tractatum de claustro anime, & corporis, & alia nonnulla.

DECIMOQVINTO CALEND. AVGVSTI.

Apud ciuitatem Metensium, Sancti Arnulphi Episcopi, qui sanctitate, & miraculorum gratia illustris, eremiticam uitam ducens, beato fine quieuit. Signiæ, Sancti Brunonis episcopi, eruditione, & sanctitate conspicui. In Nortmannia, Sancti Clari, monachi, & martyris. In Anglia, uico Edburton, Sancte Eadburgæ

P p 2 uirginis,

uirginis, Redualdi Anglorum Orientalium Regis filia, quæ permittente patre, mundo valedicens, suscepto uelo in cœnobio Ailesburij vna cum sorore Sancta Editha, sanctitate, ad miracula usque, claruit:

I V L I I 18.

Arnulphi episcopi.] De quo Mart. Rom. cum Baronio: Beda, Molanus in addi. ad Vsuarium, & Galefinius, hac die. Vitam eius composuisse fertur Beda, quæ reperitur in tertio operum eius tomo, in quo tamen esse auctoris, cū ex Baronio in notis huius diei, tum alijs, & maxime auctoris ipsius uerbis colligimus, in fine enim fatetur se præsentem fuisse cum alijs monachis & Fratribus, morti S. Arnulphi, quæ contigit anno 640. secundum Baronium, uel 641. ut vult Franciscus de Rosieres, sed eo tempore Bedam, nondum natum fuisse ex historijs manifestum est, obiit enim, ut uolunt anno 734. Falso igitur attribuitur Beda hæc uita. Agunt præterea de eo Vincentius in speculo lib. 23. cap. 7. 2. 7. 3. 7. 4. 7. 5. 7. 6. & 77. Franciscus de Rosieres fuscè tomo 3. Stemmatum Lotharingiæ hist. capitali. 48. Fuit Dux Austrasie quintus, cuius administratio accepit anno 601. in qua per annos. 20. & amplius permansit: & tandem seruata charitate ab uxore separatus, Ducatui ualedicens, omnibus relictis ad monasterium Lirinese accessit anno 622. ex quo, uacante de Metensi, Dei voluntate, ac omnium uocatione eam Ecclesiam gubernandam suscipere coactus est anno 623. altero ab eius conuersione: quam cum annis 15. sanctissimæ rexisset, uitæ eremiticæ desiderio inflammat, post habitis rursus omnibus ad solitudinem se recipiens anno 638. illique Angelicam uitam ducens, ad destinatum peruenit premium, anno Domini 641. cuius corpus per eius successorem S. Goericum in ciuitatem Metensem, translatus, honorificè reconditus est. Surius tomo 4. die 19. Augusti qui est translationis ipsius, uitam eius à Paulo Diacono monacho Casinensi conscriptam, adfert.

Brunonis episcopi.] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, hac die: quo referente uitam eius typis excusam accepimus. Res eius gestas refert Petrus Diaconus lib. 4. hist. Casin. cap. 33. & lib. de uir. ill. Mont. Casin. cap. 34. Obiit circa annum Domini 1120. Reponitur a nonnullis præcalendas Septembris, ubi de eodem agemus fusi.

Clari monachi.] Eius meminit Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Quo nixerit tempore ignoro.

Eadburgæ uirginis.] De eadem Maurolycus, hac die: Agit de Britannia chorographia fol. 302. Floruit anno Domini 610.

DECIMO QUARTO CALEND. AVGVSTI.

Cordubæ in Hispania, Sanctæ Aureæ uirginis & martyris, quæ nobili genere nata, Ioannis & Adulphi martyrum soror, aliquando lapsa, post facinoris pœnitens, iterato certamine hostem effuso sanguine superauit.

I V L I I 19.

A (Vræ) De ea Mart. Rom. cum Baronio, & Galestinus hac die. Agonem eius egregiè describit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 3. cap. 17. & Alphonsus in Florè Sanct. Hisp. necnō Ambrosius de moral. in Chron. Hisp. lib. 14. cap. 25. fuit sanctimonialis Monasterij Cudeclare: passa est anno Domini 856. assumptæ religionis anno 30.

DECIMOTERTIO CALEND. AVGVSTI.

In pago Boloniensi in Gallia, Sancti Vulmari Abbatis admiranda sanctitatis uiri. Treuitis, Sanctæ Seueræ uirginis & Abbatissæ, Sororis Sancti Modoaldi eiusdem loci episcopi. Cordubæ, Sancti Pauli monachi, & martyris. Is ciuiis Cordubensis in monasterio Sancti Zoili martyris vitam monasticam professus, cum Christum verum Deum constanti sermone contra Principes Mahumeticæ superstitionis prædicaret, peremptus coronatur.

I V L I I 20.

Vulmari Abbatis. De eodem Mart. Rom. & Vsuardus hac die. Adonem, qui & Philibertum Abbatem addit. Vitam eius adfert Surius die 17. Iunii tomo 3. quo eius celebratur translatio. Eandem adfert Mosander tomo 7. hac item die. Agit de eodem Trittemius de uir. ill. ordin. Sancti Bened. lib. 3. capit. 293. & Molanus in indicul. Sanct. Belgii. Petrus in catalogo lib. 11. capit. vltim. quem reponit. 15. calend. Iulij, & Meyerus in Annal. Fland. ad annum 668. Fuit monachus primum cœnobij Altimontis in Flannonia, deinde Abbas, in nemore Boloniensi.

Seueræ uirginis. De ea Mart. Rom. cum Baronio: Molanus in ad. Vsuardum, & Maurolycus, hac die. De eadem agitur in vita S. Modoaldi apud Surium tomo 3. die 12. Maij. cap. 13. & 14. & apud Trittemium de uir. ill. ordin. S. Ben. lib. 3. cap. 156. Fuit Abbatissa S. Symphoriani circa annum Domini 660. Patre nata est Arnoaldo Austrasiæ Ducis, matre Oda Sueniæ Ducissa, ut refert Franc. de Rosieres tomo 3. Serm. Lothar. hist. cap. 47.

Pauli monachi. De quo Vsuardus: Mart. Rom. cum Baronio, & Galestinus hac die. Passionem eius describit S. Eulogius in mem. Sanct. lib. 3. cap. 2.

Pp 3 2.cap.

2. cap. 6. *Alphonsus in Flore Sanct. hisp. & Ambrosius de moral. lib. 24. cap. 10. Chron. hisp. Passus est anno Domini 851. feria secunda.*

DVODECIMO CALEND. AVGVSTI.

Argentina, Sancti Arbogasti eiusdem ciuitatis episcopi & confessoris, qui ex eremitica uita ad illam sedem translatus, sanctitatis & miraculorum gloria claruit, in tantum ut Siebertum dagoberti Regis filium ab Apro occisum, suis precibus ad uitam redemerit. In Cellensi Monasterio, translatio Sancti Sulpitii episcopi & confessoris. Venetiis, depositio Sancti Danielis Abbatis, & confessoris, ordinis Cisterciensis.

I V L I I 21.

Arbogasti.] De eo *Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in add. ad Vsuarium; & Galesinius, hac die. Vitam eius referentibus Gulielmo Eifengrenio; Molano; & Baronio, composuit Vtho, 39. episcopus Argentinensis, qui uixit anno 965. De eodem agunt Petrus Crapellius de episcopis Germanie; & Demochares de sacrif. missæ tomo 2. cap. 35. a quo notatur illius sedis episcopus secundus, successisseque, dicitur Amando anno 646. & mortuus 658. Franciscus item Irenicus lib. 3. cap. 46. Germanie exegeseos. Fuit genere Aquitanus, uel Hibernus, tamq. monasticam duxit in Alsatia, eo in loco, ubi nunc Hagana p. ta est.*

Translatio S. Sulpitii.] De qua *Molanus in add. ad Vsuarium; & in indiculo SS. Belgii, hac die. De eodem egimus die 27. Ianuarij.*

Danielis Abbatis.] *Tabula sanctimonialium Sancti Danielis, Venetijs, eius natalem hac die reponunt. De eodem agit Franciscus Sanguinus in descriptione ciuitatis Venetiarum, lib. 1. Fuit ordinis Cisterciensis Abbas, Patrius Venetus, ex clarissima Molinorum familia, obiit anno Domini 1132.*

VNDECIMO CALEND. AVGVSTI.

In territorio Aruernensi, Sancti Menelei Abbatis. In Bladino depositio Sancti Vuandregisili, primi fundatoris cœnobij Feotanelensis, cuius gesta habentur. Eodem die, depositio Sancti Ioannis Gualberti Fundatoris Vallis Umbrosæ. In Monasterio Sancti Blasij de Catoldo Venetiis in Iudaica, Inuentio Sanctæ Iulianæ uirginis, & Abbatissæ.

I V D I I 22.

Menelei.] De eodem *Mart. Rom. cum Baronio; Vsuarius; Galesinius, Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius gestas, rationumque temporum de eo ignoro.*

Vuan-

Vuandregeſſi Abbatis.] *De eodem omnes ſupracitati, hac die, tacente tamen Vſuardo, cuius loco apponitur Molanus in addit. ad eundem. Viam eius hac die adfert Surius tomo 4. Agunt de eodem Tritemius de mir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 96. & Molanus in indic. S. Belgij. Fuit monachus primum Montis Falconis, deinde Abbas Fontanella, migravit à ſeculo anno ætatis 96. Abbatie. 19. menſe 4. die 21. Chriſti 665. vt etiam annotat Meyerus, lib. 1. annal. Flandrie. De eodem Petrus in catalogo, lib. 6. cap. 127.*

Ioannis Gualberti.] *Hac die de eo agit Felici in Ephemeridibus, ſed quam rectè ipſe uideat. Egimus nos die 12. huius menſis.*

Inuentio S. Iulianæ.] *Hac inuentio notatur in Tabella Manuſcripta ad altare ipſius Sanctæ, his uerbis.*

Et dopò trentacinque anni. (à morte eius ſcilicet) nella feſta di Santa Maria Maddalena, cioè del 1290. fu trouato il ſuo corpo, & la caſſa, nella quale era ſepolta, fu trouata pura & incorrotta conſeruata per diuina uirtù. Et fu traſlatato queſto Corpo Venerabile in queſto ſepolchro, ſopra ilquale è fabricato il ſuo altare. E fa molti miracoli, & maſſimamente a liberare del dolore della teſta, per ilquale dolore paſò di queſta uita; e queſta gratia hebbe da Dio, che tutti quelli che ſi raccomandaffero a lei per il dolore della teſta, foſſero liberati. A laude del noſtro Signore Gieſu Chriſto. Amen.

De eadem inuentione agit Bernardinus Scardeonius in hiſtoria Patavina lib. 2. claſſe 6.

DECIMO CALEND. AVGVSTI.

Romæ, Sanctarum uirginum Romulæ, Redemptæ, & Herundinis, de quibus ſcribit Sanctus Gregorius Papa: hæ in Monafterio iuxta eccleſiam Beatæ Mariæ uirginis commanentes, uitam quidem moribus diuitem, ſed rebus pauperem ducebant.

I V L I I 23.

Romulæ & Sociarum.) *De iſdem Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Agunt de his S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cap. 15. & homilias 40. in euangelia. & Petrus in catalogo lib. 11. cap. 109. Corpora Romulæ & Redemptæ aſſeruantur in Baſilica S. Mariæ Maioris, ut reſert Baronius in notis huius diei.*

Redemptæ.) *Quamuis de ea agat Baronius in Mart. Rom. hac die; præcipua tamen eius feſtiuitas recolitur die nonarū Martij, ubi de eadem egimus.*

NONO CALEND. AVGVSTI.

Nicee in Prouincia, depositio S. Valerii Episcopi & confessoris, qui ex monacho Lerinensi ad Episcopatum assumptus, boni pastoris officium implere studuit, & in gaudium Domini sui introductus, audire meruit, *Euge serue bone.*

I V L I I 24.

Valerij Episcopi.] *De quo tabula Lerinenses, hac die. Res eius gesta hætenus me latent, cum, quod quādo floruerit tabula illa non relinquant, tum etiam, quod catalogum Episcoporum illius ciuitatis, nondum videre contigerit.*

OCTAVO CALEND. AVGVSTI.

Cordubæ in Hispania, Sancti Theodimiri monachi & martyris, qui iuuenis præclaraque pietate monachus, in Arabica persecutione datis fidei testimoniis, necque nobilitatus, coronatur. Patris, translatio Sancti Germani Episcopi. Metis, natalis Sanctæ Glodesindis Abbatissæ & uirginis, miraculis claræ. Eodem die, translatio Sancti Lebuini presbyteri & confessoris.

I V L I I 25.

Theodimiri.) *De eodem Mart. Rom. cum Baronio; & Galestinus, hac die. Passionis eius triumphum recensent. S. Eulogius in memor. Sancti. lib. 2. cap. 6. & Alphonsus in Flore Sancti. Hisp. ac Ambrosius de moral. in Chron. Hisp. lib. 14. cap. 10. Coronatus est martyrio Era 899. qui erat annus a Christi natiuitate 851. die Sabbati. Fuit huius monachus Carmonensis in Hispania.*

Translatio S. Germani.) De qua Molanus in addit. ad Vsuarium, Galestinus, Ado, & Maurolycus, hac die. Huius translationis historia scripsit Ebroinus Pictauorum Episcopus, petente Carolo Caluo Imperatore, litteris mandarunt duo monachi S. Germani singuli, singulis opusculis. De eadem agit Petrus in catalogo lib. 6. cap. 38.

Glodesindis.) De ea idem Molanus ibidem. & Ado, hac die. Eandem uitam refert Surius tomo 4. hac item die. Meminit de eadem Tritemius de uir. illord. S. Ben. lib. 3. cap. 291. qui dicit floruisse anno 640. & Vmetius in speculo lib. 23. cap. 8.

Translatio S. Lebuini.) Eiusdem meminit Molanus in indice SS. Belgii, hac die. De eadem agemus die 12. Decembris.

SEPTIMO CALEND. AVGVSTI.

In Monasterio Sancti Benedicti in agro Mantuano, Sancti Imeonis Monachi, & Eremitæ, qui multis miraculis clarus sepe ætate bona quieuit. Parauit in cœnobio Sanctæ Iustine, translatio

rio Sanctorum Arnaldi Abbatis, & Vrij monachi & confessoris, & felicitatis Virginis, & sanctimonialis.

I V L I I 26.

IN Monasterio S. Benedicti. Fundatum est atque constructum hoc amplissimum Sancti Benedicti cenobium à Tedaldo Duce, Auo Illustrissimo Ducisse Mathildis non longe à ciuitate Mantua. inter Padum & Larionem Fluvios, vnde postea Padolironis nomen accepit, anno Domini 984. Auctumque est deinde, tum privilegiis, tum etiam opibus à Bonifacio Duce, Marchione, & Comite, ipsius Tedaldi filio, ac prefata Mathilda, eius filia, quæ ibidem, moriens, sepulta est, anno Domini 1116. in capella S. Marie virginis, ante altare S. Martini Episcopi; ad cuius sepulchrum sequens epitaphium in tabella descriptum, & a quodam monacho illius cenobii conscriptum, legebatur;

Hoc ego marmoreo claudor Comitissa sepulchro,

Nomine quæ quondam dicta Mathildis eram.

Mille annis Domini cursis centumque, decemque

Sexque simul propria carne soluta fui.

Occubui uictura Deo, dum quintus haberet

Mensis residui Iulius octo dies.

Mantua cum fuerim Princeps tibi, Numina lauda,

Larga fui hic Monachis, plebs pia uiue memor.

Quum tibi cenobium fundarit, hoc quoque sacellum,

Et Theodaldus erat, qui mihi dulcis Auus.

Tria alia, quæ succedentibus temporibus Sarcophago eiusdem affixa fuerunt, recitat R. D. Benedictus Luchinus Abbas Gratiarum, in Libello de gestis eius, cap. 19. Fuerunt autem monachi primum Congregationis Cluniensis quæ erat tunc maxima per vniuersas orbis partes sanctitatis & obseruatiæ, quorum primi quatuordecim Abbates, ut in libro antiquo MS. reperi, qui præ uetustate uix erat legibilis, extiterunt,

1. Dominus Rozo Abbas primus, hunc

R. D. Benedictus Luchinus Abbas Gratiarum, Donnum uocat, sed malè.

2. Venerandus.

3. Rainfredus.

4. Landulfus.

5. Petrus.

6. Vuido.

7. Vuillelmus.

8. Albericus.

9. Ermanus.

10. Heinricus.

11. Vuillelmus ij.

12. Vbertus.

13. Geraulfus.

14. Rainerus.

Hic erat prius monachus Cluniacensis.

niacensis cœnonobij, ut in chronico MS. quod penes me est, notatur his uerbis.

Albericus monachus Cluniacensis fit Abbas S. Benedicti supra Padum, nostri Ord. Cluniacensis: pro quo fit officium in nostra ecclesia, & plena refectio tribuitur. Hæc ibi. Creatus autem est ut ex ratione temporum liquet anno Domini 1107.

Post hos Abbates, sequebantur nomina, mille trecentorum nouem Monachorum, quorum duodecim in ordine uocabatur, Riculfus Abbas: & trigessimus nonus Rainfredus Abbas: fuit hic Abbas tertius S. Benedicti: 54. Stephanus Episcopus: 233. Gotescalcus Abbas: 301. Vuido Abbas Sextus, ut puto S. Benedicti: 305. Theodatus Abbas: 355. Ioannes Abbas: 386. Otto Abbas: Iste anno 1112. factus est primus Abbas S. Sixti Placentiæ, monialibus in ordinem reductis. 473. Homodei Abbas: 591. Vincentius Abbas: 626. Sanus Abbas: 676. Paganus Abbas: 776. Arnisius Abbas: Hi omnes usque ad 844. unius manu descripti uidebantur, reliqui alterius cuiusdam, diuersoque caractere, qui potius Gallicum, quam Italianum representabat: & eorum trigessimus tertius in ordine, qui est, si ab initio incipiamus, 877. erat, Ribaldus Abbas: & 922. Girbertus Episcopus: 990. Benedictus Abbas: 997. Ardicio Abbas: & 1040. Rainfredus Abbas: 1044. Ribaldus Episcopus: 1078. Ricardus Abbas: 1247. Martinus Abbas: 1273. Atto Abbas: 1293. Theodinus Patuensis Episcopus, & 1296. Petrus Tusculanus Episcopus: ab Alexandro Papa iij. creati: & 1297. Ugo Abbas; hunc sublequebantur alia duodecim monachorum nomina, numerum antedictum 1309. complentia: quibus omnibus adscriptum semper erat, prænomen illud. Dominus. Quo autem tempore, cuius loci, fuerint hi Abbates, & Episcopi, non explicat. Ex Cardinalibus attamen duobus annotatis tempore Alexandri Papæ iij. manifestum euadit prædictos omnes, per spacium trecentorum annorum floruisse, fundatum enim est monasterium, ut diximus anno Domini 984. & prædicti Cardinales creati fuerunt ab Alexandro Papa. iij. anno 1178. Pontificatus sui 20. ut annotat F. Onuphrius Panuinus in epitome Pontificum Romanorum, in quarto. Et hæc quidem dicta sint de primis huius cœnobij initijs: reliqua eiusdem incrementa, & quo tempore Sanctissimæ Congregationi Casinensi, alias Sanctæ Iustine de Padua aggregatum fuerit, quibusque priuilegijs, & immunitatibus decoratum; Si quis uidere & cognoscere cupiat, libellum R. P. D. Benedicti Luchini Mantuani, S. Mariæ Gratiarum Abbatis, quem de gestis Illustrissimæ Comitissæ Mathildis, & Monasterii Sancti Bene-

Benedicti prerogatiuis composuit, perlegat, & abunde desiderio suo satisfactum iri cognoscet.

Symeonis.] De quo Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in addit. ad Vuardum, Galestinus: Maurolychus, & Felici, hac die. Vitam eius composuit D. Hilarion monachus quam reperire licet in supplemento suo ad Voraginem: Est & alia apud nos in Monasterio S. Benedicti in refectorio sine nomine auctoris, in membranis conscripta, quae complectitur capita. 27. Miracula etiam eiusdem post mortem perpetrata capitibus. 13. descripta reperiuntur. Eandem vitam in compendium redegit Dominus Ioannes Baptista Folengius Mantuanus, eiusdem canobii monachus & Prior; quae typis excusa est simul cum officio, & hymnis tribus sacris, qui hac die, & per totam octauam, à monachis summa cum deuotione decantantur, in honorem ipsius Sancti. Est & eadē uersu heroico in claustro nostri Monasterii S. Symeonis nuncupato, cuius auctor fuit R. D. Angelus Sangrinus, Abbas. Reperiuntur & alii duo hymni uersu iambico de eodē, in breuiario peruetusto in ecclesia Monachorum S. Mariae de Magutano, quos hic apponere libuit, ut abunde Lectori, quantum possumus, fiat satisfactum.

In festo Sancti Symeonis monachi ad Vesperas,
& ad laudes Hymnus.

C	Letus psalle, plebs iubila,	Iuxta Padum cœnobio,
	Dulcem depromēs modulam,	Sub Benedicti deguit,
	E corde pellens nubila,	Norma, decurso stadio,
	Symeonis ad tumulum.	Prodigiose emicuit.
Q	uem Christus ad Aetherea,	Os, quem piscis constrinxerat,
	Prouexit iam cum gaudio	Andream morti deditum,
	Lētantem super sydera,	Precibus pijs liberat,
	In Sanctorum tripudio.	Fratrum depellens gemitū.
H	ic in Armenis genitus,	Duorum ductus precibus,
	Clarior satis parentibus,	Patris columbae pariter,
	Vxorem spreuit penitus,	Languēs languoris nexibus,
	Timens a mundi sentibus.	Abfoluitur celeriter.
D	ein extendens altius,	Foue, defende fortiter,
	Pedem linquens terrestria,	Fratres quos cernis laudib⁹,
	Italiam quam citius,	Tuis uacare iugiter,
	Venit quærens cœlestia.	Seruans ab hostis fraudibus.

Laus

Laus patri, cum genito,
Reddatur uoce sedula,

Spirituique, inelito,
In sempiterna secula. Amen.

Ad Nocturnos Hymnus.

P Sallat chorus, qui sonorus, Fratrem lapsum, nita cassum,
Existit claris uocibus, Deductum iam ad tartara,
Symeonis, & in bonis, Sibi cedis, post concedis,
Exultet cœlum laudibus. Eterna Christi munera.
Hymnum pangat, dulce clangat, Cenobitâ finit uitam,
Tubaque ueri flaminis, Mantuam iuxta sobrie
Quia sanctus iam factus est, Quem ad plenam, uocas cenâ,
Consort paterni luminis. Summe Deus clementiæ.
Spreuit mundum, ut se mundû, Vbi claro, pausat caro,
Offerret tibi villicum, Contexta saxo cœlitus,
Cui cedis, locum sedis Hunc ad locum, tuum totum
Deus tuorum militum. Veni creator spiritus.
Cibas Ceruo, quos conferuo Tibi laudes, ut conserues,
Huius molles præmaximè, Perenne lucis vnitas,
Ac procella, claudit cella, Dat hæc salues, & gubernes,
Aeternæ Rex altissime. O lux beata trinitas. Amen.

Extabât, & duo alij hymni Phaleucio carmine conscripti, in peruetusto codice Bibliothecæ Monasterij nostri S. Benedicti Mantuani, diffusi mi quidem lectu, ob abbreviationes multas & insolitas, quæ in eisdem reperiiebantur, pulcherrimi tamen sensu; quorum lectiōne pias auditorum aures ditare volentes, eosdem, ut sequuntur, hic apposimus.

Hymni proprij de Sancto Symeone monacho.

Ad vesperras hymnus.

E Micat alma dies Domino Mœbraq; quo magè mortifica
Cantica pangite cū iubilo, Hic magis intima uiuificat.
Quæ Symeon sacer Eremita, is Quem Christus referare uolens,
Celsa palatij scandit ouans. Mira per hūc facit omnipotēs,
Stemmata nobilis eximio Quæ nimis acra famēs cruciat,
Scemate nuxerat agregio. Ceruus ad hunc ueniens satius
Terrea liquit amore Dei, Quod tumuit miser occubuit
Pectore semper adhæsit ei. Vir pius hunc prece restituit
Hic uoce carnea bella domat Hostica turba fugata gemit
Quos una mens uiciosa uomat In miseros, nec uir ante fremitu
Gloria

Gloria, laus, honor, imperium, Qui Deus vnus in arce poli,
 Sit tribus, & decus eximium; Celsa gubernat & astra poli. Amē.

Alter Hymnus.

Qvod Symeon foret egregiè Iam reuerende Pater famulis,
 Sar didicit caput Ecclesiæ Mitis adesto, fauore tuis,
 Hostica vis tumidum domuit Corpore quosq; tuo decoras,
 Sed vir eum pius eripuit. Hos piè te petimus foueas.
 Carceris antra preces referant Nos rege, protege, multiplica,
 Parcitur his flagra qui dederat; Respice, dilige, sanctifica;
 Frigora, flabra, niues tolerat, Quo tua plebs tibi què iubilat,
 Dum loca sãcta petès peragrat. Ad tua gaudia perueniat.
 Sic Symeon veneranda gerens, Gloria, laus, honor, imperium;
 Iustitiæ documenta sequens, Sit tribus, & decus eximium,
 Post breue corporis exilium Qui Deus vnus in arce poli
 Iam brauium capit æthereum. Celsa gubernat, & astra poli.
 Amen.

De eodem agunt R.D. Benedictus Luchinus Abbas, de gestis Mathil
 dis, cap. 4. & Petrus Calzolari à Bugiano, in hist. Monastica, colloquio
 sine diario ultimo. In hoc tamen corrigendus uenit, quod dicit obiisse an-
 no Domini 1054. cum ut ex eius actis constat migrauerit à seculo anno
 1016. Indictionis 47. anno 14. Fuit Sanctus hic, Armenus genere,
 Basiliani ordinis primum monachus, ac ordine Diaconus, ut ex epistola
 Arsenij Patriarchæ Hierosolymitani patet, quæ sic habet;

Incipit Epistola Arsenij Patriarchæ Hierosolymitani, pro commendatione
 Sancti Symeonis Monachi.

IN nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni, atque sanctissi-
 mi eius Sepulchri, à me indigno eius famulo custoditi. Ego Ar-
 senius non meis meritis Patriarcha Hierosolymita, firmo signo San-
 cti Sepulchri, omni ecclesiæ catholicæ salutem & pacem. Precor
 omnes ad quorum partes Symeon iste Monachus, & Sanctissimus
 Christianus, atque Eremita iuerit, ut ei benefaciant, quia bonus at-
 que electus est. Ad Sepulchrum enim Domini iuit, inde uenit ad
 ecclesiam Beati Petri Apostoli; post hinc ad Limina Beati Iacobi
 Galliciam perrexit. atque sic in modum Apostolorum Deo, & Do-
 mino nostro Iesu Christo, seruiendo, circuit totum Orbem, & nō
 habuit comparem nisi Iesum Christum. Vt magis stupeas panem
 non manducare, nec carnem, nec adipem, neque caseum, nec ouā.

Qui

Quicumque ergo Imperator, siue Rex, uel Regina, siue Episcopus, seu Abbas, siue Marchio, seu Comes, uel quicumque Christianus amore Christi sibi benefecerit, uel eum defenderit, & uiam ei ostenderit, quia non scit linguam, sit Benedictus à Patre, & filio, Sanctoque Spiritu, conseruet eum Deus in omni opere bono, benedicat & sanctificet eum Pater, in die iudicii, ad dexteram Christi collocetur cum electis, quatenus possit audire, *Venite benedicti patris mei, &c.* confirmet Spiritus sanctus, ut uerbum Dei corde perceptum, firmiter atque incommutabiliter teneat, ut, ab iniquissimo Diabolo, non possit auelli. Qui uero sibi malefecerit, uel eum iniuriauerit, cum damnatis pereat in æternum, & in sæcula sæculorum Amen. Symeon iste, monachus est, & Eremita, atq; Armenus. *Hæc epistola Armenicis characteribus scripta reſeruatur pro reliquijs apud nos, simul cum nouo testamento & psalterio iſdem litteris exaratis, quæ reposita cernuntur in quadam capsula, in qua est & Cilicium, & alia nonnulla, quæ ipsius Sancti fuisse cognoscuntur.* Connumeratus est in numerum Sanctorum à Benedicto Papa octauo, petente ac rogante Illustrissimo Duce, & Marchione Bonifacio, Tedaldi filio, cuius canonizationis epistola, quæ apud nos pro magno munere conſeruatur, tenor talis est:

Incipit Epistola Benedicti PP. De canonizatione & constructione Ecclesiæ Sancti Symeonis Monachi.

Benedictus Episcopus seruus seruorum Dei Bonifacio gratia Dei Marchioni inclito, salutem carissimam cum benedictione Apostolica. Requisitis iudicium nostrum, sicut dignum fuerat, utrum in honore Symeonis nuper sanctificati, quod opera probant, & innumera, ac diuersa miracula testificantur, liceret uobis Ecclesiâ construere, & eius uenerabile corpus honorifice collocare ibidem. De quo respondemus, si ita coruscat miraculis, ut uester homo nobis alleruit, edificate Ecclesiâ, collocate in ea eundem, in quem altare consecrari rogate. In quo Reliquiæ antiquorum Sanctorum recondantur cum sacratissimo Corpore Domini Nostri Iesu Christi, & sic demum diuina misteria celebrentur. Tractate ut Sanctum. Sanctus Sanctorum reddat uobis mercedem Sancti, sicut ipse dixit. Qui recipit prophetam in nomine propheta, mercedem propheta accipiet. Ipse inspector est renum, & cordium, & ipse illi dignam compensationem remuneret, & uobis pro tanto desiderio suam indulgeat gratiam. Amen.

De eleuatione etiam eius, & reliquiarum Veneratione Leo Papa No-
mus Mutinensi Episcopo in hunc modum rescripsit.

Incipit Epistola Leonis PP. de Veneratione S. Symeonis Monachi.

Leo Episcopus seruus seruorum Dei. Venerabili Mutinensi Epi-
scopo salutem, & apostolicam benedictionem. Mirabilis Deus
in Sanctis suis gloriosus, & mitis, magnæque misericordiæ, & su-
per malitiam præstabilis, multorum fidelium, ut uera comperimus
relatione, centupla remuneratione donauit sancti sui Confessoris
meritum, & gloriam Simeonis Reuerendissimo Abbati Sancto Be-
nedicto cui exhibetur honor, adiuncto sibi socio Simeone Mona-
cho, & Heremita, ac Diacono. Mantuanus Episcopus nouam ibi con-
secrabit Ecclesiam, cui uolumus ut exhibeas honorificentiam, si inter-
esse te uolumus huic consecrationi, & huius corporis eleuationi, &
altare in eius honore consecratur, quem Deus summa uirtutum
clarificauit dignitate. Amen.

Migravit a seculo, ut diximus, anno Domini 1016. & nunc sepultus
iacet in altari, suo nomini dicato, ad sinistram ecclesiæ nostræ, statim in-
gressu, ubi usque hodie miraculis coruscus claret.

Translatio SS. Arnaldi, & Vrij. &c.] De qua Calendarium quoddam
reus in membranis conscriptum, Monasterij S. Iustine de Padua, hac
die. Quo tempore tamen facta sit hac translatio me latet.

SEXTO CALEND. AVGVSTI.

Ordubæ, Sancti Georgij monachi, qui simul cum aliis multis
laicis martyribus in Arabica persecutione egregius fidei Chri-
stianæ testis, præclarusque martyr, ob insignes concertationes, quas
fortiter iniit, tandem nece obita coronatur. In Sicilia, natalis San-
cti Simeonis Monachi.

I V L I I . 27.

Georgij Monachi.] De eo Mart. Rom. cum Baronio, & Galefi-
nius, qui Gregorium, sed malè legit, hac die: Vsuarius uero Mau-
rolycus, & idem Galefinius iterum sexto cal. Septembris: Hac tamen die
passum cum alijs affirmat S. Eulogius, qui martyrij eius acta recenset, in
memor. Sancti lib. 2. c. 10. De eodem agit Ambrosius de moral. in chron.
lib. 14. cap. 13. Erat Georgius natione Bethleemites, ac Monachus
S. Sabæ iuxta Hierusalem, sub Dauide Abbate, in quo cenobio uitam
monasticam egit & Ioannes Damascenus: Passus est Era 890. à Christo
nato anno 852. Eius corpus quiescit in Monasterio Pilæmelariensi.
Scripsit ut referunt S. Eulogius, & Ambrosius epistolam sui martyrij ad.

Ab-

Abbatem suum: & aliam ad Vniuersos Christianos in Hispania, qua eis ad martyrij palmam subeundam excitat: cuius initium est. Cognoscite, o fratres charissimi, meum introitum in Hispaniam.

Simeonis Monachi.] De eodem Vsuarius, Ado, Maurolycus, & Felici, hac die. Cuius Monasterii monachus fuerit, aut quo iuxta saculo, adhuc minime reperire potui.

QVINTO CALEND. AVGVSTI.

IN Britannia minori, Dolo Monasterio, depositio Sancti Sampsonis Episcopi & confessoris, qui Priuati hospitis sui uxorem à lepra, filiamque eius à Demone uexatam, optatè sanitati restituit. Luchas Castro, Sancti Vrsi Abbatis, multorum cœnobiorum Patris, abstinentiæ admirandæ, & aliarum uirtutum laude celebris. Item sancti Leobatii Abbatis Senapariæ in Turonicis, Sancti Vrsi consodalis sui per omnia imitatoris.

I V L I I 28.

DOlo Monasterio.] Fundatum est hoc cœnobium ab antedicto Priuato, ut beneficium beneficio rependeret, & Sancto Sampsoni traditum.

Sampsonis Episcopi.] De quo Mart. Rom. cum Baronio, Vsuarius, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius gestas conscripsit Baldricus Dolensis Archiepiscopus. Agunt de eodem Vincentius in speculo lib. 21. a capite. 105. ad caput 116. exclusiue. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 150. Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 41. & lib. 4. cap. 46. & Robertus Cœnalis de re gallica lib. 2. perioche 6. Fuit primum monachus sub disciplina S. Eltuti Abbatis, deinde Abbas, & Dolensis Archiepiscopus primus circa annum Domini 566. in concilio Parisiensi primum creatus, ut annotat Demochares de sacrif. missæ tomo 2. cap. 24. quam supputationem antea sequutus fuerat Cœnalis loco citato. Tritemius tamen, cui subscribit & Baronius, dicit eum floruisse anno Domini 600. id est, usque ad annum sexcentimum etatem produxisse, ut ego reputo.

Vrsi, & Leobatii Abbatum.] De Vrso Molanus in addit. ad Vsuarium, & Galestinus, hac die. Vitam eius, & Leobatii Abbatis adfert Sarrorius tomo 4. hac die, ex Gregorio Turon. de uita patrum cap. 18. Agit de iisdem & Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 36. & 37. clarescuntque, ut refert circa annum Domini 560.

QVARTO CALEND. AVGVSTI.

ROmæ, depositio Beati Urbani Papæ, huius nominis secundus, Cruciatæ recuperationis terræ Sanctæ auctoris, libertatisque Ecclesiasticæ defensoris acerrimi, qui post multas ab Henrico Impera-

peratore quarto sibi illatas iniurias, post exilium, & ærumnas, aliaque id genus alia, tandem sanctitate clarus confessor occubuit.

I V L I I 29.

VRbani Papæ.] *Hac die obiisse notat Panvinus in epitome Pont. Rom. & qui cum sequuntur. Res eius gestas fusè prosequuti sunt, Gulielmus Episcopus Tyri in historia belli sacri: Robertus monachus, de recuperatione terre sanctæ: Auctor Chronici Hierosolymitani, excusus Helmeftadij anno 1534. Vincentius in Speculo, lib. 25. cap. 84. & alijs pluribus in locis. Antoninus in summa historiali. Platina; & alij infiniti, qui de Solymorum captione, ex professo scripserunt. Registrum epistolarum eius, collegit Leo. S. R. E. Diaconus Card. & monachus Casinas, ut refert Petrus Diaconus de vir. ill. mont. Casini. cap. 31. Agit de eodem Tristemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 4. cap. 13. & 26. Sancto Patri Benedicto nomen dedit in cænobio Cluniacensi in Galliis, ante Pontificatum Ordo uocatus. Reliqua eius opera fusius explicauimus in primo Arboris ramo, & in tractatibus de Cardinalibus, & Pontificibus Summis ordinis Monastici.*

TERTIO CALEND. AVGVSTI.

IN Anglia, Passio Sanctorum Leofronæ, Abbatissæ Sanctæ Mildredæ, & multorum Monachorum, & Sanctimonialium, qui capti à Danis, & ludibrio expositi, ab ijsdem decimabantur, & nouè diuersis tormentorum generibus interemptis, decimus tantummodo seruabatur, uel dimittebatur.

I V L I I 30.

Sanctorum Leofronæ Abbatissæ, &c.] *Matthæus Vuestmonasteriensis in floribus historiarum, anno Domini 1011. horum martyrium contigisse recitat: sed cum post menses septem. uel octo ab eorum nece passum referat S. Elphegum Archiepiscopum Cantuariensem, non potuit accidisse nisi anno 1024. cum S. Elphegus passus sit anno 1025. uti antea uocauimus ad diem 19. Aprilis. & 19. Maii. Et ex eo, quod transactis septem. uel octo mensibus S. Elphegi passionem transferat, ex uerisimili quadam coniectura presentem diem his sanctis martyribus consecrauimus; sub correctione tamen omnia.*

PRIDIE CALEND. AVGVSTI.

ROMÆ, depositio sancti Benedicti Papæ primi, admirandæ sanctitatis. In Anglia, natale Sancti Neoti monachi & Presbyteri, meritis, ac miraculis insignis, qui in propaganda Christi religionis omne uitæ studium consumpsit.

Qq I V L I I

Benedicti.] *Hac die migrasse refert Panuinus in epitome Pont. Rom. Monachum quidem ante Pontificatum fuisse affirmat Hieronymus Plata de bono status religiosi lib. 2. c. 28. ex pontificali cathedra, cuius nomen cenobii non meminit. De eo agit Platina, Volaterranus, & alij rectiores in vitis Pontificum Romanorum. Obiit anno Domini 530. Pontificatus sui anno 4. mense 4. die 15.*

Neoti monachi.] De eo Molanus in addit. ad Vfsuardum, hac die. Vitam eius Gulielmus Ramesiensis monachus, in Crolandia, ordinis S. benedicti, qui claruit anno 1178. descripsit uersu, & prosa: & item translationis eius historiam. De eodem agunt Polydorus Virg. in hist. Angl. lib. 5. & Chorog. britan. fol. 394. floruit anno 880. sub Aluredo Rege, qui eius hortatu Academiam Oxoniensem instituit, uti ostendimus in explicatione ramorum huius arboris.

A V G V S T V S.

CALENDIS AVGVSTI.

VINTONIAE in Anglia, Sancti Etheluuoldi episcopi, confessoris, sanctitate & miraculis clarissimi. Marcianus, depositio Sancti Ionati Abbatis. Gandavi, eleuatio, & translatio Sancti Bauonis, pij confessoris. In Blandino Monasterio, traslatio S. Vuuuualoci Abbatis. Bambergæ, translatio sanctæ Cunegundis Imperatricis, virginis, & sanctimonialis Conuigienfis. Messanæ in Sicilia, passio infinitorum Sactorum monachorum, qui ab Abraymo Saracenorum Duce pro fide Christi necati sunt.

AVGVSTI I.

Etheluuoldi episcopi.] *De quo Mart. Rom. cum Baronio: Molanus in addit. ad Vfsuardum, & Galefinius, hac die. Vita eius compendium refert Surius tomo 4. hac ite die. Eam descriperat Vuolstanus Vintoniensis monachus. De eodem agunt Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 226. & lib. 4. cap. 205. Polydorus in histor. Angl. lib. 6. & 7. Fuit primum monachus Glasconiensis sub S. Dunstano, Abbate, a quo factus est Abbas Abyndonensis, & demum Vintoniensis Episcopus: Obiit anno Domini 984. episcopatus 21. Baronius editionis Veneriana habet obuisse anno 904. sed puto errorem esse in impressione.*

Ionati Abbatis.] De eo Molanus in addit. ad Vfsuardum, hac die. in indiculo Sanctorum Belgii fufius. Fuit primus eius cenobii Abbas, eoque defuncto moniales illud possederunt per annos fere 333. Floruit Dag-